YENİ AFACAN

HAFTALIK ★ RESİMLİ ★ ÇOCUK ★ MECMUASI ★★★

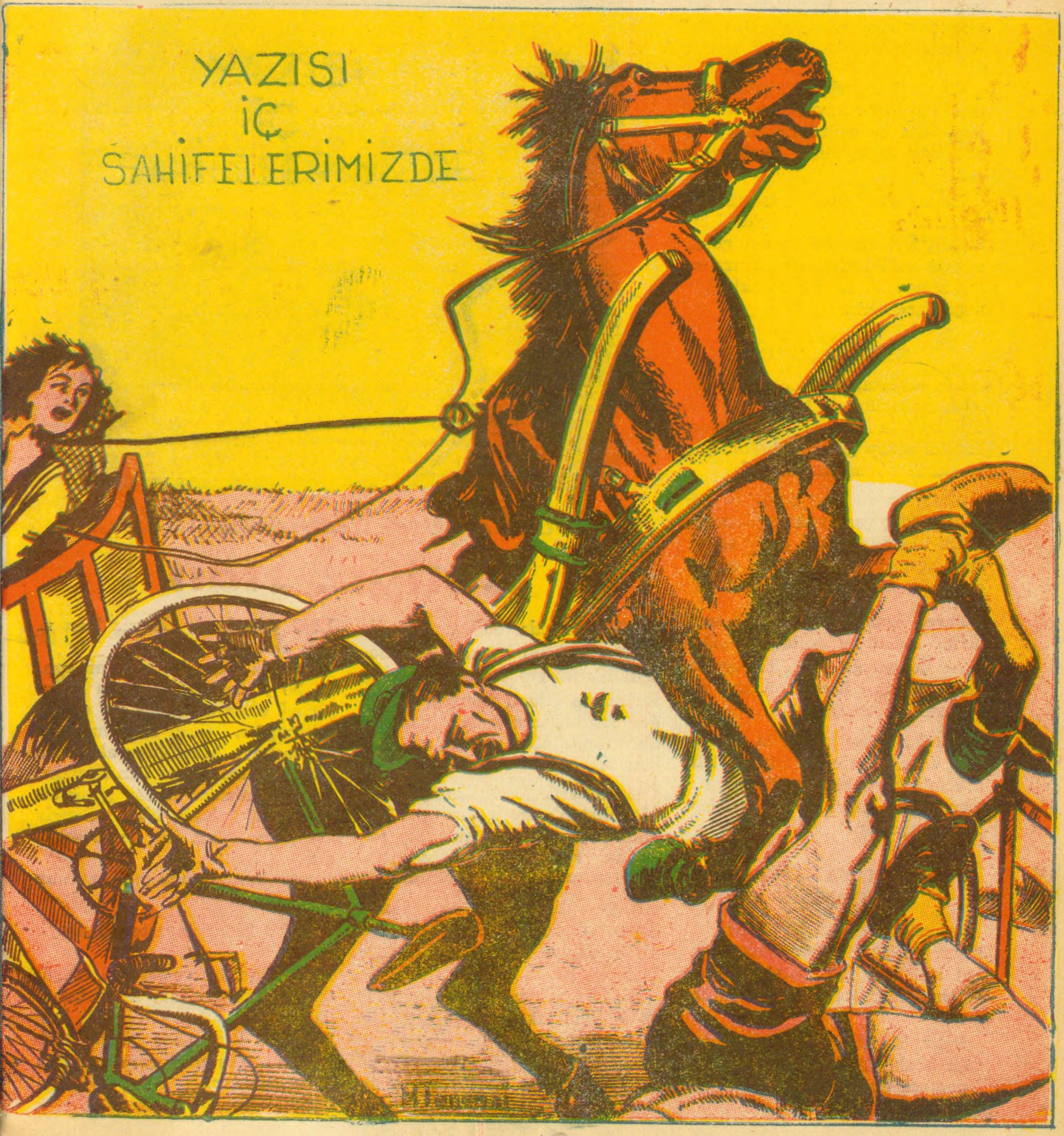

Her daldan bir yaprak

ALLO! GÖKYÜZÜ!

Şimdiye kadar yıldızlı göğe bakarak, bu uzak ateş parçalarında, dünyada olduğu gibi, insanların bulunup bulunmadığını kendi kendinize çok sormuşsunuzdur.

Bir kaç zaman evvel, İsviçre'de dört gün ara ile kısa dalga üzerinden bir takım haberler zaptedilmiştir. Bilginler bu haberlerin saman yolundan geldiğini ileri sürüyorlar.

Bu meçhul yerlere seyahat etmek imkânına kavuşmayı beklerken, belki de yıldızlarla radyo vasıtasiyle konuşmamız kabil olacak.

Bu suretle, tıpkı konuşmak için Arjantin'de veya İngiltere'deki bir tanıdığınızı ara gibi, mavi gökte oturan ve ihtimal size benzeyen esrarengiz küçük bir çocukla konuşabileceksiniz.

ESİR ÇANLAR

Son savaşta, endüstride kullanmak maksadiyle Almanların maden namına ellerine ne geçtiyse, hepsini söküp götürdüklerini gazetelerde okumuşsunuzdur.

Almanlar bu arada, büyük kiliselerin tunç çanlarını da, eritmek üzere almışlardı. Bu çan yağmasına uğrayan memleketler arasında başta Avusturya geliyor..

Savaş sona ereli epey zaman oldu. Fakat bu çanlardan çoğunun bulunduğu yer, bir işçinin haber vermesi üzerine, daha geçenlerde öğrenildi.

Şimdi sökülen çanlarını tanıyıp geri almak üzere Avusturya kiliselerinin kurdukları hey'etler, Almanya'ya doğru yola çıkmağa hazırlanıyorlar.

ŞATO HAYATI SÜREN TAVŞANLAR

Bu erkek ve dişi tavşanlar, kafesin temizliğine son derece dikkat edilmesi için hareket eden döşeme tahtaları üzerinde yaşarlar.

Suları daima değişir. Kafeslerdeki sıcaklığın hep ayni dereceyi muhafaza etmesine büyük bir dikkat gösterilir. Kendilerine hazırlanan ayni çokluktaki yemekleri, bir saniye bile şaşmadan, saatinde yerler.

Diğer taraftan, 700 beyaz fareye de ayni lük hayat sağlanmaktadır. En müthiş kıtlık zamanlarında bile, ne tavşanların, ne de farelerin toz süt hülâsaları eksik olmaz.

Pek o kadar hayrete düşmeyiniz!

Bu tavşanlar ve fareler, İngiltere'de Liverpol'daki lâboratuvarda, 1939 yazının başında keşfedilen o harikulâde ilâcın, Penisilin'in tesirlerini araştırmakta kullanılıyorlar...

BÜYÜK TÜRK KAHRAMANLARI

Cengiz Han

1155 yılında doğan Cengiz Han'ın asıl adı Timuçin'dir. Babası bir Moğol oymak beyi idi. Babasının ölümü üzerine, oymağın dağılmasına annesi mani oldu. Cengiz Han, gençliğini sağlam bir ordu kurmakla geçirdi.

Ömrünün ilk 50 yılı içinde ancak Moğolistan'ı ele geçirdi. 1202 yılında yapılan bir kurultay sonunda Hakan ünvanını aldı. 1206 yılında da Cengiz Han adını aldı.

Cengiz Han, bu tarihten sonra, 20 yıl içinde, dünyada başka bir eşi olmayan geniş bir devlet kurmuştur. Çini, Harzemi ve Ortaasyayı, Anadoluyu alan Cengiz Han, sınırlarını Çin denizinden Karadenize kadar genişletti. 1227 yılında ölen Cengiz Han, kanunları ile de meşhurdur.

YENİ AFACAN

İDAREHANE
Ankara caddesi NO: 87
Basıldığı yer:
VAKIT YURDU

SAYI 12

Haftada bir Pazartesi günleri çıkar.

ABONE ŞARTLARI
Seneliği 52 nusha 800 Kr.
Altı aylığı 400 Kr
Üç aylığı 200 Kr.

KURUŞ 15

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden: M. KIZILTAN Teknik Sekreteri: Selâmi MÜNİR

Savaş Hayvanları...

SAVAŞ hayvanı denince hatıra en evvel at gelir. Dünyada hemen hiç bir memleket yoktur ki orada attan muhtelif suretlerle istifade edilmesin. İnsanlar, hayvanlar arasında en evvel atla dost olmuşlar ve Fransız hekimi Bufon'un dediği gibi "harbin yorgunluklarına en evvel onu ortak etmişlerdir,,

Hepiniz bilirsiniz ki bu gün en cana yakın bir hayvan olarak tanıdığımız at, insanlar tarafından terbiye edilmeden evvel, dağlarda başıboş dolaşan ve ötekine berikine sataşan vahşi ve azgın bir hayvandı. Günün birinde, cesaret ve kuvvetine güvenen bir insan onu bir pusuya düşürüp yakaladı. Süratinden istifade için sırtına binmeği düşündü. Atı tam bir itaat altına aldıktan sonra ona ağır yükler taşıttırıldı. Araba çektirildi ve harp beygiri böylelikle doğmuş oldu.

Pek eski zamandan kalma bazı kabartma resimlerde, Mısır ve Asur krallarının atlar tarafından çekilen harp arabalarına binip döğüştüklerini görürüz.

1185 senesinde vukubulan (Bosvors muharebesinde Hanri Todor'a mağlûp düşen İngiliz kralı üçüncü Şarl hayatını kurtarmak için bir at arayıp da bulamadığı zaman kopardığı meşhur feryad:

"— Bir at!.. Bir ata saltanatım feda!,, feryadı, ortaçağ muharebelerinde atın ne mühim bir rol oynadığını gösteren canlı bir misaldir.

Harbe ilk defa olarak atla giden süvarilerin, düşmanlarını nasıl korkuttuklarını şu vakadan karine ile anlayabiliriz.

Meksikayı fetheden İspanyalı (Fernand Kortez), Amerikaya ilk gittiği zaman birlikte bir miktar da at götürmüştü. Vahşi yerlilerin bu atları gördükleri zaman çok korktuklarını, bu seferin mükemmel bir tarihini yazmış olan Herrera isminde bir zat bakınız nasıl anlatıyor:

"Bidayette vahşiler, atla süvariyi, eski zamanın yarı insan yarı hayvan şeklindeki Santurları kabilinden, ikisi ayni gövdeyi teşkil eden korkunç bir mahlûk zannettiler ve insan gibi yemek yediğine zahip olarak bu müthiş hayvana yemesi için et ve ekmek getirdiler.

Bu ilk hatalarını anladıktan sonra atın muharebede insanları parçaladığını ve kişnediği zaman yiyecek insan aradığını zan ettiler.

İlk insanların at karşısındaki bu korkusu bu gün bize ne kadar garip geliyor değil mi? Fakat her ne olursa olsun, eski zamanlarda atlı muharipler düşmanlarını daima kolayca yenmişler ve at üzerinde harbetmekten azamî surette istifade etmişlerdir. Hatta zamanımızda bile bir çok muharebelerin süvari hücumları sayesinde kazanıldığı nadir değildir. Bununla berabe[r] artık bu günkü tanklar ve [...] türlü taşıtlar onun ehemm[iyeti]ni tamamiyle ikinci derec[eye dü]şürmüştür. Harp vasıt[aları] süratle terakkide de[vam ...] olursa eski emekt[ar ...] meydanında ya[...] mıyacağı anla[...]

Kapaktaki Resim

BİR BİSİKLET YARIŞININ SON TURUNDA

Bu sene Fransa'da yapılan büyük bir bisiklet yarışının son turunda önde giden üç bisikletçi tam neticeyi alacakları sırada, birdenbire karşılarına bir kadının idare ettiği tek atlı bir araba çıkmasın mı?

Ürken at, kadının bütün gayretine rağmen, durmamış ve üç bisikletçiyi yere yuvarlıyarak, günlerce hazırlanan bu bisiklet yarışını allak bullak etmiştir.

Ağırca yaralanan bisikletçiler iyi olur olmaz, bu müsabaka tekrar edilecektir. Kazaya sebebiyet veren genç kadın hakkında takibat yapılmaktadır.

136

Dünyanın En Meşhur Çocuk Hikâyelerinden:

ALTIN ELMA PRENSİ

IV

Sonra tilkinin tüylerini okşadı. Torbasından çıkardığı yemek arasında iki de tavuk kızartması vardı. Bunun birisini de tilkinin önüne attı.

— Haydi.. Dedi. Bunu da sen ye bakayım.

Yemekten sonra tilki bir taraf ta prens bir tarafta ağaçların kaba gölgesi altında birer uyku çek tiler. Prens gözünü açtığı zaman karşısında tilkiyi el pençe divan durur gördü.

Torbasını topladı. Ayağa kalkarken tilki:

— Prensim.. Dedi. Gel bin sırtıma. Ben de seni istediğin yere kadar götüreceğim.

Prens tilkinin sırtına bindi. Kuş gibi dağlardan geçerek, ovalardan atlayarak, derelerden sıçrayarak geçtiler. Köye geldikleri zaman prens tilkinin sırtından indi. Ve onun sözünü dinliyerek sessiz handan içeriye girdi. O gece orada güzel, rahat bir uyku çekti. Sabahleyin yatağından kalktığı zaman kahvaltısını bol bol yedi.

Köyden çıkıp giderken tarla kenarında tilkiyi gördü. Tilki:

— Prensim, dedi. Şimdi yolda giderken bir saraya rastgeleceğiz. Sarayın kapısı önünde yüzlerce asker vardır.

Sen şimdi bu askerlerin arasından elini kolunu sallayarak doğruca saraya gireceksin. Birinci kattan ikinci kata çıkacaksın. Orada büyük bir salonda iki kuş kafesi göreceksin. Adi kafeste altın kuş bulunmaktadır. Altın kafes de boştur. Sakın altın kuşu adi kafesten çıkarıp da bu altın kafese koyayım deme. Sonra halin harap olur.,,

Tilki hemen prensi üzerine aldı. Kuş gibi yine uçmağa başladı. Öyle hızlı gidiyorlardı ki.. Havada sanki bu süratten ıslık ... yükseliyordu. Az gittiler, ...ittiler. Uzaktan beyaz sa... ...özüktü. Camları pırıl pırıl ...rdu. Hele sarayın üstün... ...benin tepesinde bir ma... ...Gözleri âdeta kamaş...

...unca prens tilkiden indi. Askerlerin arasından kollarını sallaya sallaya geçti. Sarayın kapısından içeriye girdi. İkinci kata çıktı. Hakikaten iki kafes asılı idi. Adi olan kafeste altın kuş mahpus duruyordu. Altın kafes de bomboştu. Orada bir çok da altın elma duruyordu. Bunlar babasının bahçesinden kaybolan altın elmalar

Prens altın elmaları ve altın kuşu görünce sevincinden her

şeyi unuttu. Altın kuşu adi kafeste görünce müteessir oldu. Altın kuşu çıkarıp altın kafese koyarken birdenbire kuşun acı acı haykırışı duyuldu. Kuş sanki boğuluyormuş, öldürülüyormuş gibi cıyak cıyak bağırıyordu. Bu bağırışmadan bütün askerler uyanmışlardı. Sarayın etrafında, içinde öyle bir kaynaşma oldu ki.. Biraz sonra askerler prensi yakaladılar. Ertesi günü de mahkeme huzuruna çıkardılar.

Hakim karşısında her şeyi itiraf eden ve açıktan açığa söyleyen prens idama mahkûm edildi.

Ölüm kararı derhal bildirilince şaşırıp kaldı. Ne yapacaktı? Hapishanenin taş odasında o gece sabaha kadar gözüne uyku girmeden bekledi. Ufacık taş odada kırık bir su testisi ile yum ruk kadar bir kuru ekmek vardı.

Civan gibi bir delikanlının idama mahkûm olduğunu karısına söyleyen hükümdar:

— Ah.. diyordu. Bu gün idam kararını verdim ama, yüreğim de sızladı. Öyle güzel, sülün gibi bir delikanlı idi ki.. Ne yapalım. Kanun karşısında yapacak bir şeyimiz yok ki.

Nihayet hükümdar düşündü, taşındı. Kendisi de uzun zaman danberi altın atı arıyordu. Aklına geldi, hemen prensin hapis olduğu hücreye giderek:

— Evlât, dedi. Bana altın at lâzım. Eğer bunu bulup getirirsen senin cezanı affederim. Ayrıca da altın kuşu sana hediye ederim.

Prens ölümden kurtulduğu için memnundu. Sevinç içinde silâhlarını aldı ve yola çıktı. Fakat bütün ümidi tilkide idi.

— Şimdi.. diyordu. Bu tilkiyi nerede görebileceğim?

Düşüne düşüne sarayın kapısından çıkıp dağdan aşağı giderken tilkinin sesini duydu:

— Ne o prensim.. Neye kederlisin. Eğer benim sözümü dinlemiş olsaydın böyle belâlar başına gelmeyecekti. Fakat müteessir olma. Ölümden başka dünyada her şeye çare vardır. Yalnız ölüme çare bulunmaz.

Gel bin sşrtıma. Yolda sana altın atı nerede ve nasıl bulacağını anlatırım.

Prens tilkinin sırtına bindi. Rüzgârlar gibi ıslık çalarak ormanları aştılar. Gün batarken bir kasabaya doğru geldiler.

Tilki sarayüı görünce :

— Prensim, dedi. Şu sarayı görüyorsun ya.. Doğruca sarayın içine gir. Ahıra git. Orada bir tek altın at vardır. Karşısında da dört tane seyis vardır. Fakat korkma. Seyisler ayakta uyumaktadırlar. Hemen altın atı çek. Kapının yanında iki eğer takımı vardır. Birisi tahtadandır. İpten palanı vardır. Üzengileri bile iple bağlanmıştır. Diğer eğer de sırmalıdır. Üzengileri de altındandır. Dizginler sanki birer oymacı dükkânıdır. Hele gem altındandır. Sakın ona elini sürme. **(Arkası var)**

OKUL KAÇAĞI

Günlerden pazartesi idi. Bir haftanın bütün yorgunluğunu pazar günü çıkaran çocuklar tekrar okulun yolunu tutmuşlardı. Hikmet de erkenden kalkmış çantasını hazırlamış, önlüğünü giymiş kahvaltısını ediyordu. Birden Acarın sesini duydu. Acar kapının önünde durmuş boyuna:

— Hikmet, Hikmet! diye bağırıyordu.ı Pencereyi açarak cevap verdi:

— Acar bekle geliyorum.

Önünde kalan son lokmasını da ağzına atarak hemen çantasını aldı konsolun üzerinde duran, günlük harçlığı olan 20 kuruşu da aldıktan sonra hemen ayakkabılarını giydi. Ve Acarla okulun yolunu tuttu. Hava güzeldi. Güneş daha yeni doğuyordu. Geceden kalan yeşil çimenlerin üzerindeki beyaz kırağılar, uzun bir uykudan uzanan bitkiler yol boyunca gidiyordu.

Arasıra arkadaşlarına rastlıyorlar selâmlaşıyorlardı.

Okulun kapısına varmışlardı. Çocuklar küme küme olmuş, kolkola dizilmiş, konuşuyorlar. bazıları da koşmaca, top gibi oyunlar oynuyorlardı.

Acarla, Hikmet de bir kümenin arasına karışmışlardı.

Tam zilin çalmasına 5 dakika kalmıştı ki birden Hikmetin aklına pazar günü unuttuğu türkçe ödevi geldi. Yapmamıştı, aklından soruyordu Hocası:

—Ödevini niye yapmadın ? derse ne cevap verecekti? En iyisi bu gün mektebe gelmemekti, hemen döndü koşar adımlarla mektepten çıktı.

Sokak aralarından boyuna koşuyordu. Nihayet büyük meydanlığa geldi. Burası hem evden hem okuldan uzaktaydı. Meydanda mektep çağına gelmemiş çocuklar oynuyordu.

Böylece gezinmeye başladı. Epeyce gezinmişti ki canı sıkılmaya başladı. Arkadaşları mektepteydi. Vakıt bir türlü geçmiyordu. Mektepten kaçtığına pişman olmuştu; fakat çare iş işten geçmişti.

* * *

Hikmetin annesi evde oturur. ken bir arkadaşı geldi. Bir misafirliğe gideceklerdi, fakat çocuğu öğlen yemeğine geleceği için haber vermesi lâzımdı arkadaşına beklemesini söyledi. Doğruca mektebe gitti. Çocuklar teneffüse çıkmışlardı. Hikmeti aradı, lâkin bir türlü bulamadı. Arkadaşlarına sordu, arkadaşları görmemişlerdi. Doğruca hocasına gitti. Hocası da gelmedi, dedi. Acara sordu, Acar:

— Sabahleyin mektebe beraber geldik, fakat sonradan kayboldu dedi. Annesi hayretten şaşırmıştı. Ne yapuacağını bilmiyordu. Fazla sinirlenmişti. Eve geldi, oturup akşam olmasını bekledi.

* * *

Paydos zili çaldı, bütün çocuklar eve geliyorlardı. Acar da arkadaşları ile geliyordu. Annesi kapıyı açtı hiç belli ettirmiyordu, sordu:

— Nereden geliyorsun Hikmet?

— Mektepten anne.

Hikmetin yüzü kızarmıştı. Önüne bakıyordu.

Annesi devam etti:

— Ben bu gün mektebe geldim baktım.

— Şey anne!..

Okuldan kaçtığını annesi anlamıştı. Hemen ona öyle bir ceza verdi ki, Hikmet ondan sonra bir daha mektepten kaçmıya tövbe etti.

Hikmet ERDİNÇ

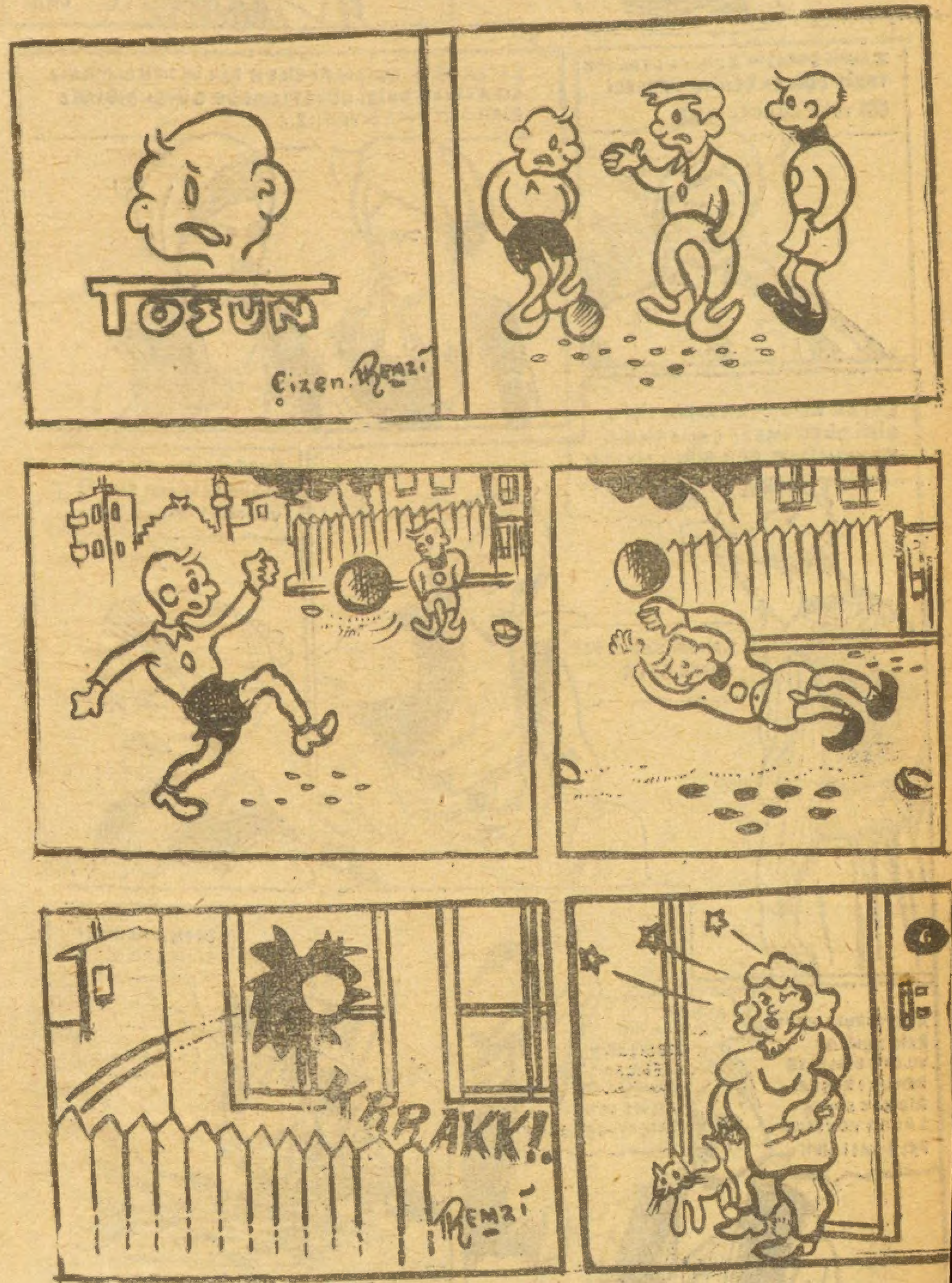

Yaramazlığın sonu...

Bedavacı Afacanlar Dünyayı Geziyor

— 12 —

Kırbaç ilâve etti:

— Acele etme, biraz sonra sular çekilecek, gürültünün ne olduğunu anlayacağız.

Bekledikleri zaman zarfında gürültü gene hâlâ devam etti. "Ne çıkacak acaba?,, diye merakla bakan Topaçla Kırbaç birden (A!) diye bağırdılar:

Suların ortasından sivri bir kaya parçası meydana çıkmıştı.

Sular alçaldıkça kaya daha fazla yükseliyordu. Topaçla Kırbaça sanki sular, alçalmıyor da kaya suyun yüzüne çıkıyor gibi geliyordu.

KIRK HARAMİLER

Böyle, dalmış, kayaların suyun üzerine çıkmasını seyrederken birden "küt" diye yere oturuverdiler: Sularla beraber alçala nihayet arabaları da kayaların üzerine oturmuştu. O zaman hemen yanlarındaki kayalara sarıldılar.

O sırada, suyun yüzünde iken duydukları gürültü tekrar başladı. Nihayet kayalardan biri yerinden kımıldadı. İçinden saçı sakalına karışmış üç ihtiyar çıktı ve seyyahlara ilerliyerek:

— Biz, dediler, meşhur Kırk Haramilerin başlarıyız. Bizden korkmayın. Burada misafirimiz olacaksınız. Hoş geldiniz, safa geldiniz.

Kırbacın korkusu kalmamıştı:

— Hoş bulduk, safa bulduk, dedi.

Bu sırada diğer otuz yedi Harami de etraflarına toplanmıştı. Meteliksiz Seyyahlar hikâyelerini anlattılar. Kırk Haramiler de onlara mağazalarını gezdirmeğe başladılar. Mağaranın bir çok yerlerini dolaştıktan sonra Topaç bir sandığın başında durarak "Bu ne?,, diye sordu.

KIRK HARAMİLERİN SONU

O zaman Kırk haramilerin başı sandığı açtı. Topaç ve Kırbaç hayret içinde kaldılar. İkisi birden: "O!" diye bağırdılar. Sandığın içi altınla dolu idi.

(Arkası var)

Bir çöl yavrusunun zekâsı!

Yazısız hikâye

****

Bir korkağın rüyası...

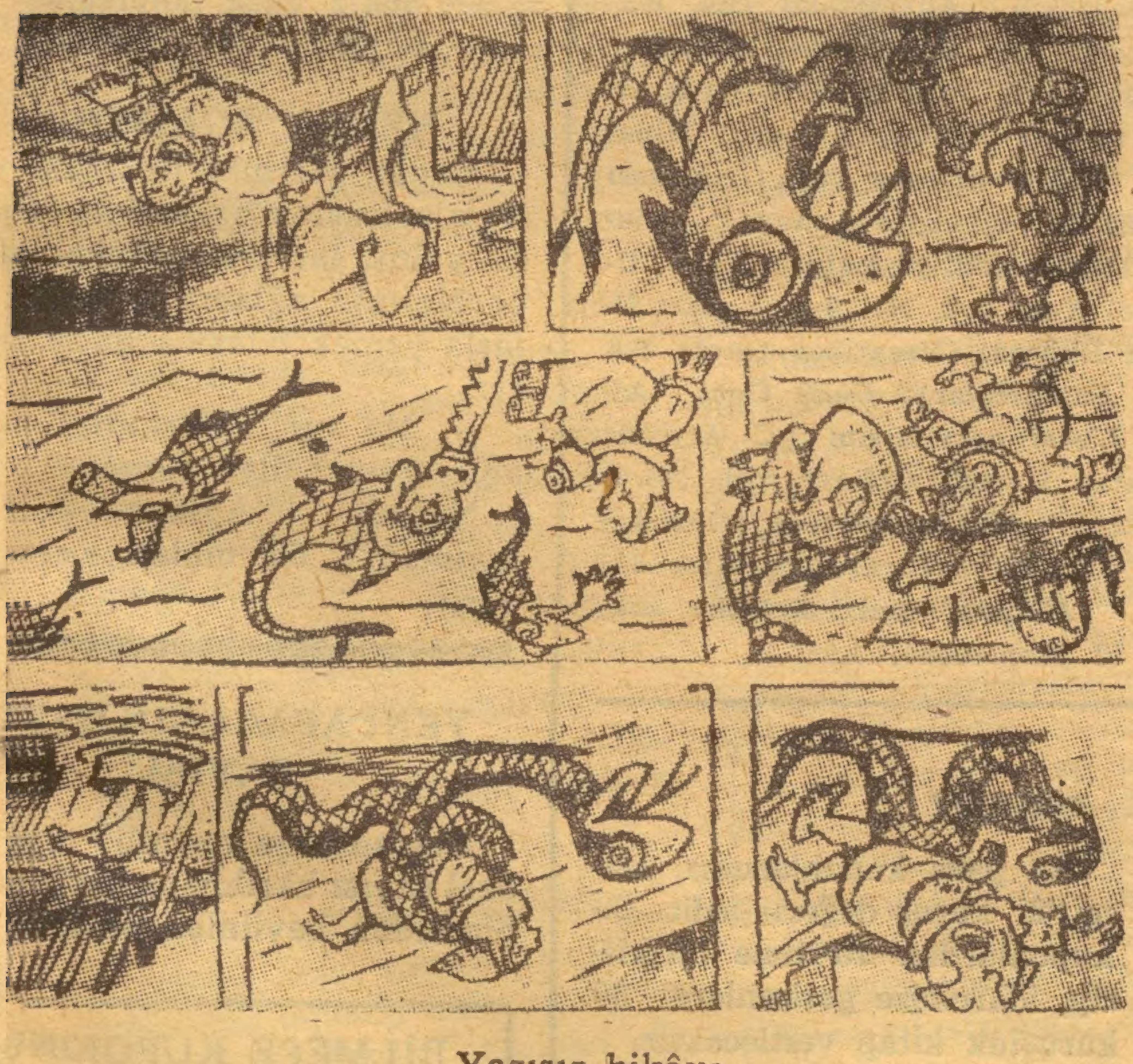

Yazısız hikâye

KÜÇÜK HİKÂYE:

Pişmanlık

Güzel bir tatil sabahı, iki samimî arkadaş olan Yılmaz ile Doğan, her gün olduğu gibi, o gün de top oynadıkları sahada buluştular. Fakat diğer arkadaşları gelmediği için, her ikisinin de canı sıkılıyordu.

O sırada, mahallelerinde her zaman o y u n oynadıkları Karabaş yanlarına geldi. İri bir vücudu, biraz sarkık kulakları, sanki zekâdanmış gibi parlayan gözleri vardı. Simsiyah başı, adetâ bakanları korkutuyordu. Bu görünüşe rağmen, hiç te öyle değildi. Bunun için çocukların sevgisini kazanmıştı.

Yaramaz bir çocuk olan Yılmaz, her fırsatta ona fena şakalar yapardı. Buna rağmen o, sadık ve fedakârdı; görmüş ve geçirmiş bir hali vardı.

Hava o kadar sıcaktı ki, âdeta kızgın güneş ortalığı kavuruyor, yalnız oldukları için de Yılmazla Doğanın canı sıkılıyordu. Saat 10 a yaklaşıyor ve her iki arkadaş ta vakit geçirecek bir eğlence arıyorlardı.

Yılmaz, Doğan'a:

— Gidip evlerimizden oltalarımızı alalım ve iskeleye gidip, balık tutarak vakit geçirelim, dedi.

Doğan da bu fikri beğenmişti. Oltalarını almışlar, yavaş yavaş iskeleye doğru gidiyorlardı. Karabaş ta arkalarından geliyordu.

İskeleye geldikleri zaman, oltaya yem takmak için midye arayan Doğanın arkasına dönmesinden istifade eden Yılmaz, hemen o esnada her zamanki gibi müziplik olsun diye, Karabaşı denize itti.

Doğan bunu görünce çok kızdı :

— Sana ne fenalık yaptı da, denize attın? diyordu.

Halbuki Yılmaz gülüyordu. Karabaş yüzerek kıyıya çıktı. Baştan aşağı sırılsıklamdı; titriyordu. Hava sıcak olduğundan, çabuk ısındı.

★

Balık tutan Yılmazla Doğan dalmışlardı. Bir aralık Yılmazın

(Devamı 8 inci sayfada)

Hediyeli Müsabaka

Sekiz harfli bir çiçeğim baştan beş harfimi atarsanız, yakında Hindistandan İstanbula gelecek olan bir hayvan olurum. Baştan üç harfim kışı hatırlatan bir şey. Birinci ikinci ve beşinci harfim kırmızıdır. İkinci, beşinci, birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü harflerm de büyük şehirlerimizden biridir.

Bulduğunuz takdirde, mecmuayı kesmeden yalnız yerlerini işaretledikten veya kopyalarını çıkardıktan sonra mufassal adresinizle ve Bilmece Kuponuyla birlikte ve üzerine (Afacan Bilmece Memurluğu) yazarak mecmuamızın adresine yollayınız.

Bulmacayı doğru halledenler arasında kur'a çekilecek birinciye bir kır çantası, ikinciye oyuncaklı Amerikan baskısı Miki albümü, Üçüncüye bir yazı takımı verilecektir.

10 UNCU SAYIDAKİ BİLMECEYİ DOĞRU ÇÖZENLER :

Birinci: İhsan Kırkıncıoğlu (Yozgat).

İkinci: Kemal Saltuk (Beşiktaş).

Üçüncü: Fuat Aybey (Samsun).

Büyük albüm kazananlar:

Ayten Güldüren, (Fatih); Esin Aripek, (Yeşildirek); Özgür Dedestancı, (Şehzadebaşı).

Küçük albüm kazananlar:

Tezcan Avcı, Taksim); Sabri Karaer, (Haliç); Erol Alp, (Ortaköy); Ziya Tunçsiper, (Sütlüce).

Boya kazananlar:

Meliça Kalçeva, (Samatya); Tunç Tokay, (Büyükdere); Efdim Karalidis, (Yedikule); Adnan Sezgin (Taksi); Candan Ertüzün, Paşabahçe); Ata Yalçın, (Fatih); Jilda Azat, (Pangaltı); Paker Kızıltaş, (Küçük Mustafa Paşa); Ayhan Bermez, (Derviş Ali); Saim Sözer, (İstanbul); Tuncay Şenbakkal, ((Kumkapı).

Kitap kazananlar:

Yüksel Besen, Bakırköy); Vedat Arıtan, (Kumkapı Ortaokulu); Gökçe Dağtekin, (Anafartalar cad. Engürü sok. No. 2 Ankara); Muzaffer Veloğlu, (Maliye Bak. Gelirlerde G. Md. memur Ankara); Sevinç Mincgül, (P.T.T. merkez yaya dağıtıcısı Hulûsi Sevinç eliyle Ankara); Dolunay Dalyanoğlu, (İsmetpaşa mah. Uzunyol Yeni sok. No. 9 Ankara); İltekin İlkören, (Necatibey Okulu 5-A 1224 Anafartalar); Celâl Önal, (Afyon Lisesi orta kısım 1-C Afyon); Çağatay Kartel, İtfaiye cad. No. 8 Kütahya); Mustafa Sevinç, (Gazi Lisesi 4-D 283 Ankara); Alı Rıza Sasesi tıcı, (Alemdar mah. Fabrika sok. No. 12 Menemen).

---

ayağı kaydı; iskelenin kenarında olduğu için, ânîde denize yuvarlandı. Çırpınıyordu; ama yüzmez bilmediği için, bir türlü kurtulamıyor, gittikçe yoruluyor, durmadan su yutuyordu. İyice takati kesilmişti; artık boğuluyordu.

Bu vaziyeti kıyıdan gören Karabaş koştu ve denize atladı. Yılmazı elbisesinden tutarak kıyıya çıkardı. Yılmaz, biraz hareketsiz kaldıktan sonra, yavaş yavaş kendine geldi.

Hayatını Karabaş kurtarmıştı. Ona yaptığı müziplikten şimdi pişmandı. Bu, Yılmaza iyi bir ders olmuştu. Artık hayvanlara fenalık yapmadığı gibi, onları koruyordu.

Nejat Tolunay

BİRAZDA GÜLELİM

ŞAİR İLE BOYACI

Şair Paderovski Viyanaya yeni gelmişti. Yolda küçük bir kundura boyacısı:

— Ayakkaplarınızı boyayalım mı, bayım?

Paderevski kirden simsiyah olmuş çocuğun yüzüne bakarak:

— Ayakkaplarım temiz, fakat senin yüzün çok kirli; koş, şu karşıki çeşmede yüzünü yıka, sonra şu on kuruşu vereceğim.

Çocuk koşa koşa çeşmeye gider, yüzünü yıkar ve parlak bir tebessümle Paderevskiye yaklaşır. Şair:

— Ha şöyle! Al bakalım şu on kuruşu.

Boyacı çocuğu on kuruşu alır bir saniye duraklar, sonra ciddî bir tavırla başını kaldırarak:

— Alın şu on kuruşu, yanımızdaki berberde siz de saçlarınızı kestirin, der.

BÖLÜM

— Bir et parçasını dörde bölersem kaç parça olur?

— Dört.

— Sekize bölersem?

— Sekiz.

— Sekiz yüze bölersem?

— Kıyma olur, efendim.

NEDEN AĞLIYOR?

Küçük Nermin ile Ayla yemek sofrasına otururlar. Masada yalnız bir tek portakal görünce Nermin ağlamağa başlar. lâşla yemek odasına giren annesi:

— Ne var, Nermin, neden ağlıyorsun? diye sorar.

Nermin: "Aylaya portakal konmamış da ondan,, cevab verir.

YENİ AFACANIN ÖZEL SAYISI

Baştan başa resimli olan özel sayısı basılmaya başlam Şimdiden bayiinize ısmarlay

DİKKAT !..

Bu para kuponlarımız, bizce "2" kuruş değerindedir. Bu kuponlardan 15 tane biriktirip, idaremize getirenlere 30 kuruşluk kitap verilecektir.

BİLMECE KUPONU:

AFACAN'IN OKUL POSTASI

İSTANBUL LİSELER ARASI FUTBOL MAÇLARI

Bu hafta da Vefa stadında İstanbul liseler arası futbol maçları, Kabataş Lisesi ile Galatasaray Lisesi arasındaki oyunla devam etmiştir. Maçın cereyanı:

Kabataş takımı, bir hafta evvelki mağlûbiyetten dolayı iyi hazırlıklı olarak sahaya çıktı ve haklı bir galibiyet elde etmişti ki, maçın hakem tarafından 3 dakika fazla oynatılması yüzünden berabere kaldı.

Oyun, ilk dakikalarda müsavi deva mederken, Kabataş dakımı devre sonlarına doğru açılmağa ve Galatasaray kalesi için tehlikeli olmağa başladı. Bu arada bir kaç gol de kaçıran Kabataş takımı, son dakikalarda hak ettikleri golü attılar ve bu suretle ilk devre 1-0 Kabataş Lisesi lehine bitti.

İkinci devre her iki takım da oyuna hızlı başladı. Dakikalar ilerledikçe hiç bir takım gol çıkaramıyor. Galatasaray artık beraberlik peşinde koşuyor ama, bir netice alamıyor.

Nihayet saatlere bakıyoruz; maçın bitmesine 1-2 dakika var. Galatasaray da canını dişine takmış, mütemadiyen gol peşinde.. Saate bakıyoruz; normal müddet dolmuş. Tribünlerden mütemadiyen saatin dolduğunu bağırıyorlar. Fakat oyun hâlâ devam ediyor.

Maç iki dakika geçti; hâlâ gol yok amma, maçı oynatan hakem herhalde oyunu berabere bitirmek istiyor. Evet, nitekim öyle oldu. İşte, havadan bir korner kazanan Galatasaray, gol atmağa muvaffak oluyor. Hakemin istediği oldu. İşte, düdüğü de çalıyor. Saatlere bakıyoruz: maç tam üç dakika geçiyor.

İşte bu şekilde maç ta 1-1 berabere bitiyor. **Mesut Tutkun**

* * *

VEFA — PERTEVNİYAL

Liseler arası futbol karşılaşmalarının üçüncü haftasında bulunuyoruz. Maça Çarşamba günü hakem Celâl Uçar'ı idaresinde Vefa stadında başlanmıştır.

Pertevniyal: Ahmet - Erol, Rahmi - İlhan, Nevzat, Ayhan - Selim, Fikret, Halit, Vural, Hilmi.

Vefa: Kadir - Hasan, Behiç - Fehmi, Celâl, Turgut - Mehmet, İslâm, Kasım, Burhan, Hikmet.

Maçın ilk dakikalarında her iki takım müsavi bir oyun çıkardılarsa da, ilk devrenin 20 nci dakikasında Vefalılar santrfor Kasım tarafından ilk sayılarını kazandılar. Maç böyle devam ederken, devre de Vefanın lehine nihayetlendi.

İkinci devre Vefalılar, daha üstün bir oyun çıkartarak, muhasım kaleyi sıkıştırmağa başladılar ve 22 nci dakikada 2 nci ve son sayılarını, sağ hafları Fehmi tarafından yaptılar.

Bu golden bir kaç dakika sonra Pertevniyalliler bir penaltı kazandılar ve bu penaltıyı Fikri golle neticelendirdi. Maç, Vefa takımının sıkıştırmasile devam ederken, hakemin keskin düdüğü ile nihayetlendi. Vefa sahadan 2-1 galip olarak ayrıldı.

Ünal Tolunay

* * *

BEYOĞLU ERKEK LİSESİ İLE KABATAŞ ERKEK LİSESİ'NİN FUTBOL KARŞILAŞMASI

Maç, 22-11-950 Çarşamba günü Haydarpaşa sahasında saat 15 te yapılmıştır. Beyoğlu Erkek Lisesi sahaya şu kadro ile çıkmıştır:

Muammer - Şerafettin, Muzaffer - Beyhan, Dursun (Kaptan), Turan - Hasan, Danon, Hikmet, Günay, Hikmet.

Devreler 30 ar dakikadan yapılmıştır. Bu maç, liseler arası birincilik maçlarına dahildir.

1 inci devre iki takımın da bir birlerini sıkıştırmalarına rağmen golsüz bitmiştir.

2 nci devrede ise, oyuna daha canlı başlayan Beyoğlulular, hasım kaleyi çok sıkıştırmışlardır. 15 inci dakikada Beyoğlulular ilk gollerini attılarsa da, hakem bunu saymamıştır. Fakat Beyoğlulular sıkıştırmayı bırakmamışlardır.

18 inci dakikada Beyoğlulular bir frikik kazandılar ve bu frikiği Hasan, yavaş ve güzel bir vuruşla gole çevirdi. Böylelikle maç, Beyoğlu Lisesinin 1-0 galibiyetiyle bitti. **Ünal Tolunay**

KUZGUN İLE HOCA

Günün birinde Hoca, karısiyle beraber göl başına çamaşır yıkamağa gitmiş. Çamaşırları yığıp ile başlıyacakları sırada, hemen bir kara kuzgun gelerek sabunu kapıp gitmiş. Karısı:

— Aman yeti! Sabunu kuzgun kaptı..

diye bağırınca, Hoca:

— A karı! Ne telâş ediyorsun? Varsın alsın. Onun üstü bizden daha kirlidir, demiş.

TİMURLENG'İN KIYMETİ

Timurlenk bir gün Nasreddin Hoca ile hamamda sohbet ederken, Timurlenk Hocaya sorar:

— Ben kul olsaydım, kaç akçe ederdim?

— Elli akçe!

Timerlenk kızar:

— Behey insafsız! Yalnız belimdeki peştemal elli akçe eder.

Hoca omuz silkerek:

— Zaten ben de peştemala fiat biçtim, der.

* * *

BEYOĞLU ERKEK LİSESİ İLE YENİ KOLEJ'İN VOLEYBOL KARŞILAŞMASI

Maç, 21-11-950 Cuma günü Beyoğlu Erlel Lisesi sahasında, saat 16 da başlamıştır.

Beyoğlu Erkek Lisesi:

Münir, Enver, Selâhattin, Turan, Zeki, Yako ile sahaya çıkmıştır.

Maçın birinci devresini Yeni Kolejliler, daha üstün bir oyun çıkararak, 15-13 galip bitirmişlerdir.

İkinci sette, yine Yeni Kolejliler güzel oynamışlar ve 15-8 galip gelmişlerdir.

Ünal Tolunay

OKUYUCU KÖŞESİ

İKİ AFACAN

Bir sabah düştüm yola,
Neyse vardım okula.
Baktım bir Afacan çocuk
Dedi abi gel azıcık.

Meğer biraz koşacakmış,
Bana caka satacakmış.
Anladım hemen ben bunu,
Nasıl düşüreyim şunu

Bir ip buldum gerdim yola,
Geliyordu koşa koşa.
Çocuğu düşürüverdim.
Cakasını bozuverdim.
Çocuk içerledi bana,
Dedi gösteririm sana
Düşürürüm seni ben,
Bu okuldan gitmeden.

Düşürdüğüme pişmandım,
Yaptığım işten utandım.
Gönlünü alaraktan
Af diledim çocuktan.

Alaeddin Bilgen
Kilis: Orta okul S. 3

S İ S

Sabah saatin altısı,
Ortalığı sis kapladı.
Göz gözü görmez oldu,
Koca şehir yok oldu.
Herkes yolunu arıyor,
Vapur düdük çalıyor,
Kendine yol açıyor.
Sis ortadan kalkıyor,
Herkes işe gidiyor,
Vapurlar süzülüyor.

Ünal Tolunay

K A R D E Ş İ M

Minicik kız kardeşim,
Okulu fazla sever.
Bitince benim işim,
Okul oyunu ister.

Üzmem onu, oynarım,
Derste gürültü eder.
Söz dinlemez, kızarım,
Bazan da tokatçık yer.

Babamız görür bizi,
Kaş çatar ve gülümser.
Pek sever ikimizi,
Sessizce oynayın, der.

Er Toros

ZENGİN MÜSABAKA KUPONU : 11

OKULLAR BAŞLADI

Gidiyorum her sabah,
Sevgili okuluma
Sevinçle oynuyoruz,
Gülerek eğleniyoruz.

Okul bizim yuvamız,
Onsuz hiç yapamayız.
Zil çalınca koşarız,
Sessizce sınıfalarımıza.
Öğretmen:
— Günaydın çocuklar
— Günaydın öğretmenim
— Yaşa varolun çocuklar.
— Sağol öğretmenim.

Kenan ZOROĞLU

KIŞ

İşte geldi geldi kara kış
Güzeldir kara bakış
Yapalım kardan adam
Güzeldir ona bakış .

Kar mevsimi, kış günü
Hiç unutma o günü
Bilirsin o adamı
Karlı günün sünbülü.

İbrahim TAŞÇI
II — A

RESMİMİN KARŞISINDA

Karşımda hareketsiz duran bir hayal var,
Üzüntülü, dalgın gözlerle bakıyor.
Hayal büyük, bulunduğu zemin dar,
Gülümseyen gözlerden elem akıyor.

Karşımda duran bu sönük hayal kimin?
Kurtulup hülyadan, anladım:
Bu, benim..

Mustafa Sevinç

K I Ş I N

Açıl perde, açıl perde,
Sen açıldın, güneş nerde?
Bizi galiba unutmuş,
Hayın, onu bulut yutmuş!

Çok soğuk var,
Her taraf kar.
Kar pek güzel, fakat soğuk,
Ben soğuk şeyleri sevmem!

Sadullah Ataç
Karagümrük Ortaokulu
1-A No. 87

Ne senin, ne benim!

Yazısız hikâye

SİNEMA KUPONU: 9

AFACAN OKULLARI GEZİYOR
Sizlere yarının Büyüklerini tanıtıyor

Vezneciler İlkokulunda...

İstanbulun en işlek semti olan Beyazıtta iki okul vardır. Bunlardan biri, 450 talebeli Vezneciler okulu, disiplin bakımından iftihar edilecek bir okuldur. Başöğretmen Fikri Yavuz, ağır başlı, çok nazik bir adam. Bize elinden gelen kolaylığı esirgemedi. Okulda şu öğretmenler vardır:

Bay Reşat, Bayan İhsan, Zehra, Atiye, Fatma, Saffet,, Gönül, Zahide, Feride. Bunların çoğu eskidenberi bu mektepte vazife gören ve bir çok talebeler yetiştiren değerli öğretmenler - dir.

Okulun binası mektep olarak yapıldığı için, oldukça teşkilatlı bir bina.. Okulda 9 sınıf olduğu gibi, ayrıca müzesi, teneffüshanesi var. Bu teneffüshanede aynı zamanda müsamereler yapılıyor. Okulda, talebelerden müteşekkil bir mandolin birliği mevcuttur. Bu mandolin birliği zaman zaman konserler vererek, takdir kazanmaktadır.

,Okulun Aile Birliği Fethi Cünbüş'ün başkanlığında çalışıyor. Her sene birçok talebeyi yedirip, giydiriyor.

Okulun talebelerinin kendi aralarında da faaliyetleri var. Okulun kooperatifi talebelerden müteşekkil. Elde edilen kâr, fakir talebelere verilmesi için, Okul-Aile Birliğine veriliyor.

Çocuklara, Afacan mecmuası için röportaj yapmağa geldiğimizi söyleyince, çok sevindiler. Çoğu Afacan'ın okuyucusu.. Hattâ içlerinden birisi de Afacanın bilmecesinden albüm kazanmış. Afacan gazetesini çok seviyorum, diyor. Ve bize başka bir arkadaşı da, resimli tefrikalarımızı çok beğendiğini söylüyor...

Rebiî Yurdatap

Böyle değil mi?

Güzellik, sağlamlarındır.
Zenginlik, çalışkanlarındır.
Züğürtlük, tembellerindir.
Sağlamlık, sıhhatlilerindir.
Hastalık, dikkatsizlerindir.
Zenginlik, talihlilerindir.
Müflislik, hilekârlarındır.
Rahatlık, kanaatkârlarındır.
Sarhoşluk içki kullananlarındır
Bahtiyarlık, san'atkârlarındır.
Tatlılık, sevişenlerindir.
Vicdansızlık, fenalarındır.
Doğruluk, iyi insanlarındır.
Yalancılık, her fenalığı yapanlarındır.
Öksürük, tütün içenlerindir.
Bankacılık, iktisatçılarındır.
Vefasızlık, sadakatsizlerindir.
Delilik, çok içki kullanan ve frengi çekenlerindir.
Nazîklik, terbiyelilerindir.
Sporculuk, sağlamlarındır.
Devamlı gençlik, aklı başında, Sıhhati yerinde olanlarındır.
Ayağını sıcak tut, başını serin,
Kendine bir iş bul, düşünme derin.
Bilmedin zevki visalin çekmedikçe firkatin,
Olmayınca hasta, kadrin bilmez âdem sıhhatin.

LOKMAN HEKİM

Fedakâr köpek Lasy'nin macerası

1 — Bir gün Lasy, hayvan arkadaşlarını görmek için ormana çıkmıştı. Bir avcının o taraflarda dolaştığını gördü. Onları uyandırmağa karar verdi.

2 — Var kuvvetiyle koşmaya başladı. Nihayet bir düzlüğe geldi. Orada bir kaç ceylân oturmuş dinleniyorlardı.

3 — Lasy, onlara gelecek tehlikeyi anlattı. Yalnız içlerinden biri onun sözlerine kulak asmadı. Ormana doğru koştu Lasy peşine düştü.

4 — Fakat boşuna koşmuştu. O sırada Lasy yerde avcının şapkasını gördü. Eğilip onu ve

yeri kokladı. Avcının gittiği istikameti öğrendi.

5 — Uzun bir araştırmadan

sonra Lasy, sık ağaçlı bir yerde avcıyı gördü. Tüfeğini o kaçan ceylâna doğru çevirmişti.

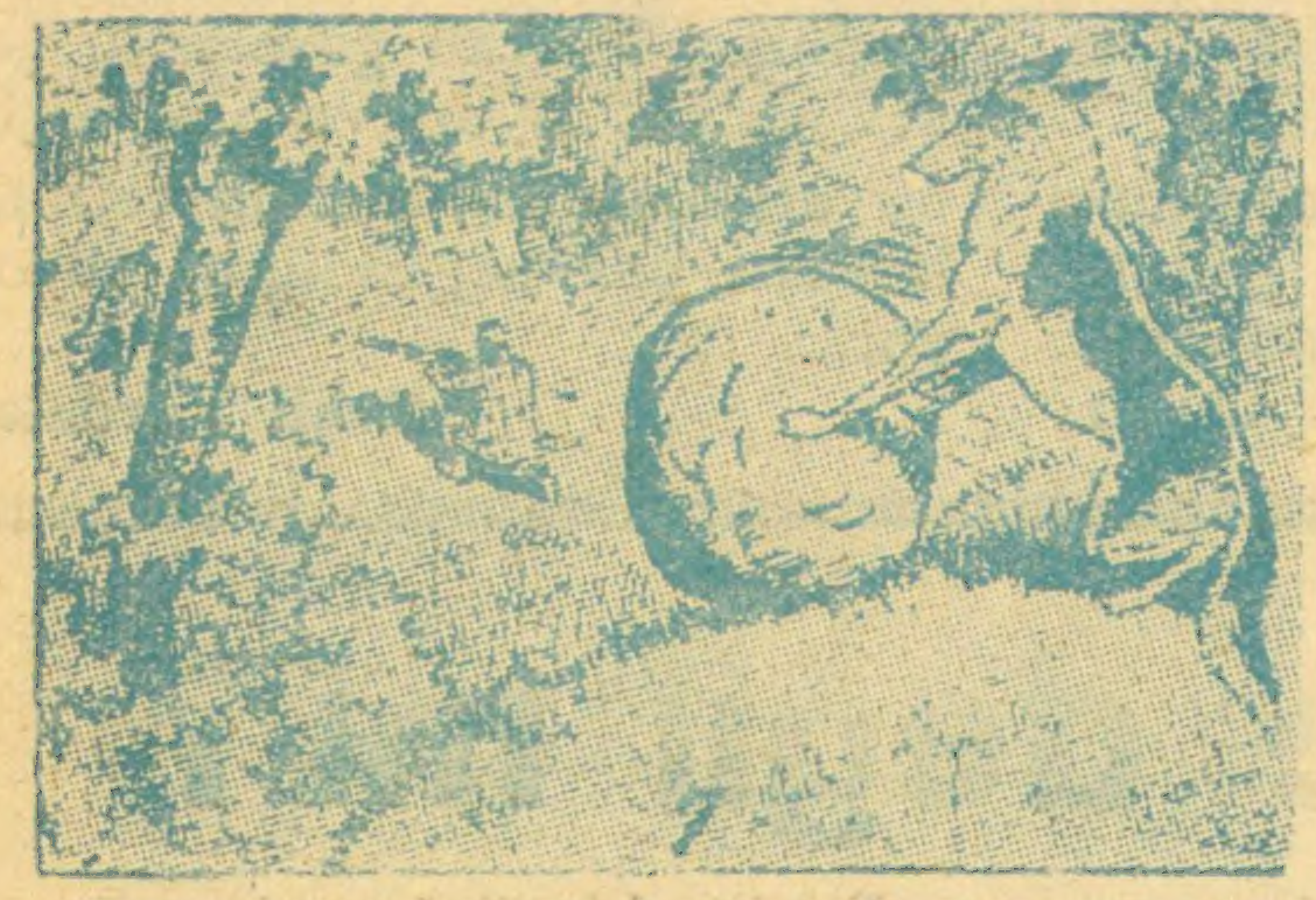
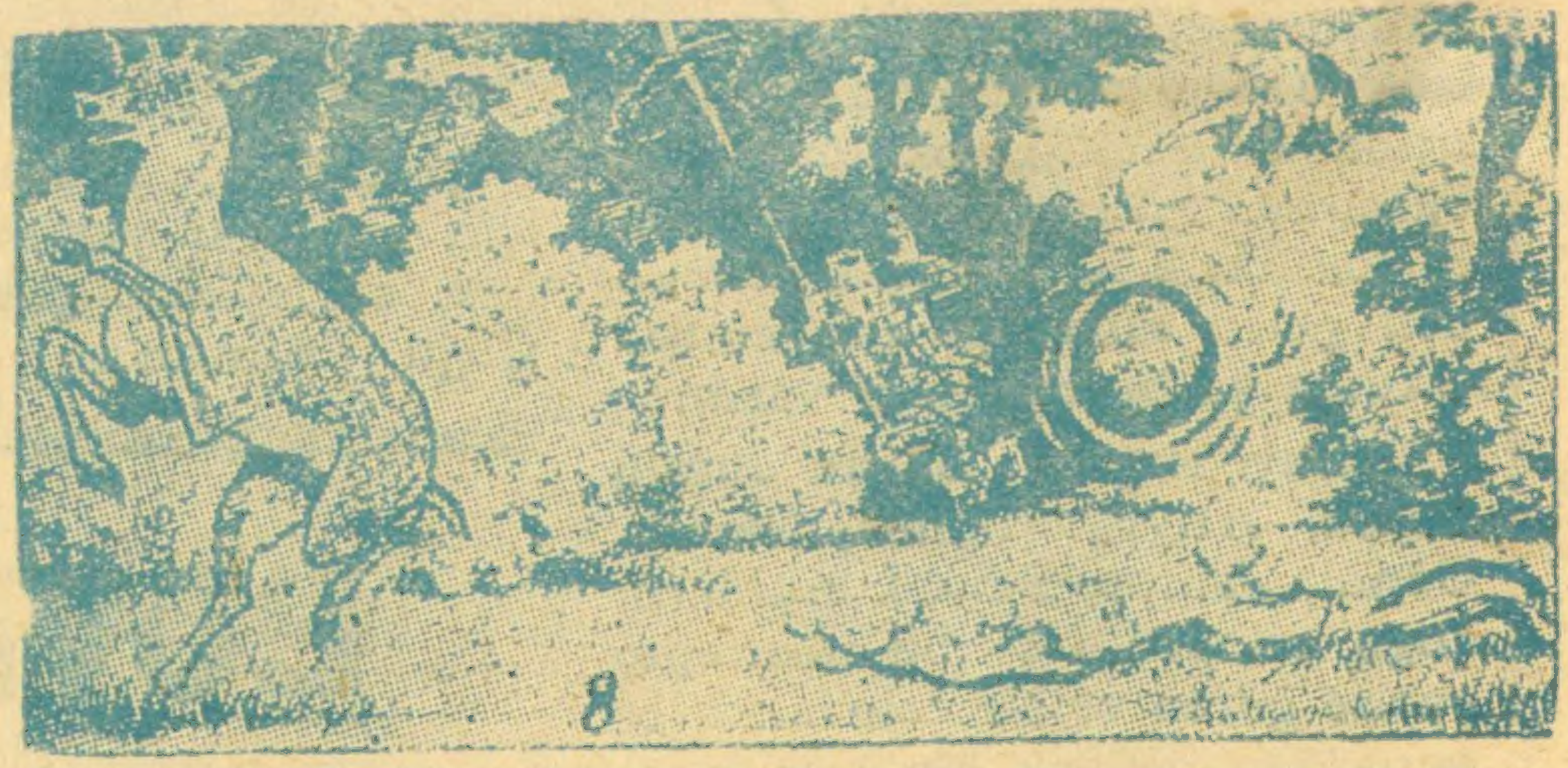

7 — Lasy ceylânı kurtarmaya karar verdi. Yanında duran bir taşı verinden oynattı.

8 — Taşın bulunduğu yer yokuş aşağı idi. Taş birdenbire ve süratle aşağıya kaydı. Avcı ürktü. Korkusundan hedefini şaşırdı ve havaya ateş etti.

9 — Tüfeğin sesini işiten ceylân koşmaya başladı. Lasy de ona yetişmişti. Ağaçlar arasında kayboldular.

10 — Biraz sonra Lasy ile söz dinlemeyen ceylân diğer kardeşlerinin yanına gelmiş bulunuyordu. Ceylânların annesi gelip hayvan arkadaşlarına iyilik eden Lasy'ye teşekkür etti.

SON